

Rolf Erdorf

Dankwoord bij de aanvaarding van de Martinus Nijhoffprijs 2005

Rolf Erdorf (1956) vertaalt kinder- en jeugdliteratuur uit het Nederlands in het Duits. Hij studeerde germanistiek en romanistiek in Bonn en Nederlandse taalkunde in Keulen en later aan de Freie Universität Berlin. In de jaren tachtig werkte hij als freelance radiojournalist voor Nederlandse omroepen. In 1996 werd hij bekroond met de Förderpreis für literarische Übersetzungen der Freien und Hansestadt Hamburg. In 2006 ontving hij de Gustav-Heinemann-Friedenspreis. Ook won hij in 2016 de Deutscher Jugendliteraturpreis.

Dankwoord bij de aanvaarding van de Martinus Nijhoffprijs 2005

Halverwege de jaren negentig maakte het Prins Bernhard Fonds bekend dat de uitreiking van de diverse prijzen (11 in totaal) een nieuwe opzet zou krijgen. Voortaan zou elk jaar een centrale uitreiking plaatsvinden, eerst in de Westerkerk, later in de Nieuwe Kerk te Amsterdam.

Van tien – alle tweejaarlijkse – prijzen zouden er jaarlijks vijf tegelijk worden uitgereikt, de elfde – de Martinus Nijhoffprijs en enige jaarlijkse prijs – zou in het vervolg ook tweejaarlijks worden. Dus voortaan het ene jaar vijf en het andere jaar zes prijzen.

Alle nog levende oud-winnaars steunden een petitie aan het PBF-bestuur met de oproep het jaarlijkse karakter van 'hun' prijs te behouden en het PBF zwichtte: de Nijhoffprijs zou jaarlijks blijven, zij het dat een afzonderlijke uitreiking zou vervallen en ook deze prijs onderdeel van de jaarlijkse centrale uitreiking zou worden.

Een groot nadeel hiervan bleek al snel: binnen het geheel bleef aanzienlijk minder tijd en ruimte over en de mogelijkheid tot een 'mini-essay' als dankwoord – waarin de prijs een zekere traditie had ontwikkeld – verviel. De laureaten moesten het voortaan met enkele minuten doen.

Geachte jury,
zeer geachte heer consul Wiesner,
dames en heren

Sta mij toe om een herinnering uit de kinderjaren van Louis Couperus aan te halen: Een Chinese schrijnwerker herkent in de negenjarige Louis, die aan de hand van zijn moeder diens meubelzaak binnenstapt, de toekomstige kunstenaar, de 'grote ziel', en geeft nader uitleg: "Hun zielen zijn 'groot', omdat zij veel zien en veel begrijpen, en op hun beurt veel geven van wat zij ontvangen. En omdat zij ontvangen en geven, en zien en bewonderen en nabootsen zijn zij gelukkig, is hun leven gelukkiger dan van vele andere mensen: zij zijn de gezegenden van de goden, en de goden hebben hen lief..." Zo, letterlijk, sprak de Chinese schrijnwerker: pas later begreep ik zijn woorden geheel; maar tóen was ik toch zeer onder de indruk (...).'

Allereerst wil ik de jury van het Prins Bernhard Cultuurfonds bedanken, die mij heeft voorgedragen voor de toekenning van de Martinus Nijhoff Prijs 2005.

Verder gaat mijn oprechte dank uit naar het Nederlands Literair Productie en Vertalingenfonds, dat de totstandkoming van vertalingen uit het Nederlands in aanzienlijke mate financieel ondersteunt en daarbij de kwaliteit van zowel het origineel als van de vertaling nooit uit het oog verliest. Vanzelfsprekend behoort daarbij ook, dat men er oog heeft voor de vertalers. Daarvan getuigt onder andere het Vertalershuis hier in Amsterdam.

Verder wil ik graag de goede samenwerking met Nederlandse uitgeverijen vermelden, met name met uitgeverij Querido.

Het allerbelangrijkste echter – mijn grote rijkdom! – zijn natuurlijk ‘mijn’ auteurs. Ik dank jullie voor je prachtige boeken, voor jullie collegialiteit, voor het vertrouwen en de vriendschap. Al ben ik maar een pleegouder, toch zijn onze gezamenlijke boeken mij dierbaar als kinderen, en ik heb ze met de nodige zorg en liefde helpen grootbrengen.

Om mijn verhaal af te ronden, nogmaals Louis Couperus:

‘Maar, hoewel mijn ziel niet zo heel veel “groter” is dan andere zielen, ja hoewel ik mijzelf zelfs nederig tel onder de “kleine”, de heel “kleine” zielen, heb ik toch wél het geluk gevonden, dat de Chinese schrijnwerker bedoelde: het geluk van te zien en te begrijpen, van te geven en te ontvangen, het geluk, zoals dichters en kunstenaars kunnen vinden, om al het moois van de mens, de wereld en het leven...’¹

¹ Geciteerd naar: Louis Couperus, *Kindersouvenirs*. In: *De zwaluwen neergestreken*, Amsterdam/Antwerpen: Uitgeverij Veen 1993, p. 55-57. Online onder shorturl.at/hiMQ5